

Luarea deciziilor biblice

Îndrumar de studiu

LECTȚIA
UNU

ETICA ÎN SCRIPTURĂ

THIRD MILLENNIUM
MINISTRIES

Biblical Education. For the World. For Free.

Pentru materiale video, suporturi de curs și alte resurse, vizitați Third Millennium Ministries la adresa thirdmill.org.

CUPRINS

Schemă	2
Notițe	4
Întrebări recapitulative	18
Întrebări aplicative	24

Cum se folosește această lecție și acest îndrumar de studiu

- **Înainte de urmărirea lecției filmate**
 - **Pregătire** — Terminați toate lecturile recomandate.
 - **Programați-vă pauze** — Analizați schema și codurile de timp pentru a stabili unde să începeți și unde să terminați o anumită porțiune a lecției. Lecțiile IIMM au foarte multe informații, așa că s-ar putea să doriți să vă programați niște pauze. Acestea ar trebui programate la titlurile importante din schemă.

- **Când urmăriți lecția filmată**
 - **Notițe** — Folosiți secțiunea Notițe pentru a urmări lecția și a lua notițe suplimentare. Mare parte a ideilor principale sunt deja rezumate în notițe, dar asigurați-vă că adăugați la ele propriile notițe. Ar trebui să adăugați și informații detaliate care să vă ajute să vă amintiți, să descrieți și să susțineți ideile principale.
 - **Opriti/rulați din nou porțiuni din lecție** — S-ar putea să vă fie de folos să opriți sau să rulați din nou filmul în anumite puncte pentru a lua notițe suplimentare, a recapitula concepte dificile sau a discuta puncte de interes.

- **După urmărirea lecției filmate**
 - **Întrebări recapitulative** — Răspundeți la întrebările recapitulative în spațiul corespunzător. La întrebările recapitulative ar trebui să se răspundă individual, nu în grup.
 - **Întrebări aplicative** — Întrebările aplicative sunt indicate pentru teme scrise sau ca subiecte pentru discuții în grup. Pentru teme scrise, se recomandă ca răspunsurile să nu depășească o pagină

Schema lecției

- I. Introducere (00:28)
- II. Definiție (1:55)
 - A. Dumnezeu și binecuvântările (3:40)
 - 1. Natura divină (4:32)
 - 2. Acțiuni divine (6:28)
 - B. Amploarea subiectului (8:55)
 - C. Profunzimea subiectului (11:48)
- III. Criteriu triplu (17:16)
 - A. Motivația corectă (21:13)
 - 1. Credința (21:25)
 - 2. Dragostea (24:01)
 - B. Standardul corect (26:43)
 - 1. Poruncile (27:40)
 - 2. Întreaga Scriptură (30:41)
 - 3. Revelația generală (33:42)
 - C. Scopul corect (35:15)
- IV. Procesul triplu (39:22)
 - A. Tendințe (40:14)
 - B. Perspective (42:28)
 - 1. Situațională (45:19)
 - 2. Normativă (49:02)
 - 3. Existențială (50:38)
 - C. Interdependență (55:15)
- V. Concluzie (59:52)

Notițe

I. Introducere

II. Definiție

Etica reprezintă studiarea a ceea ce este corect și greșit din punct de vedere moral, a binelui și răului.

Etica creștină este: Teologia, văzută ca mijloc de determinare a ființelor, acțiunilor și atitudinilor care primesc sau nu primesc binecuvântarea lui Dumnezeu.

A. Dumnezeu și binecuvântările

Definiția noastră se axează, mai degrabă, pe Dumnezeu și pe binecuvântările Lui, decât pe termeni precum bine și rău, corect și greșit. Lucrurile care primesc binecuvântarea lui Dumnezeu sunt bune și corecte, iar cele care nu o primesc sunt greșite și rele.

1. Natura divină

Dumnezeu Însuși reprezintă standardul suprem a ceea ce este corect sau greșit, bine sau rău.

Dumnezeu nu dă socoteală față de niciun standard aflat în afara Sa

2. Acțiuni divine

Acțiunile lui Dumnezeu arată care este acest standard.

Dumnezeu Își arată aprobarea prin revărsarea de binecuvântări. Își arată ura prin oprirea binecuvântărilor și revărsarea blestemelor.

Adesea, Biblia comunică ce este bine și ce este rău, prin felul în care prezintă reacția lui Dumnezeu, nu printr-o etichetare foarte clară și explicită.

Amploarea subiectului

În trecut, etica era privită ca o secțiune secundară a teologiei. Profesorii de etică au abordat, adesea, segmente teologice și de viață foarte limitate.

Etica creștină are de-a face cu fiecare dimensiune a vieții creștine.

Fiecare disciplină teologică ne forțează să acceptăm anumite informații, să facem anumite lucruri și să simțim într-un anumit mod. Așadar, toată teologia implică etică.

Teologia este aplicarea Cuvântului lui Dumnezeu la întreaga viață.

Profunzimea subiectului

Etica abordează nu numai comportamentul, ci și atitudinile și natura individului.

Scriptura consideră atitudinile ca fiind corecte sau greșite din punct de vedere moral.

Biblia demonstrează că sentimentele noastre pot fi, din punct de vedere moral, bune sau rele.

Bibliei, vorbește despre persoane bune sau rele din punct de vedere moral.

Toți cei necredincioși “trăiesc după îndemnul firii pământești”; natura lor este rea și, ca urmare, acțiunile și atitudinilor lor sunt, și ele, rele.

Credincioșii au o natură nouă primită prin faptul că Duhului Sfânt locuiește înăuntrul lor. Aceștia posedă antidotul pentru natura căzută și dețin capacitatea de a se conforma standardului etic al lui Dumnezeu.

III. Criteriul triplu

Mărturisirea de credință de la Westminster capitolul 16, paragraful 7:

Faptele făcute de oameni nenăscuți din nou... pot fi fapte pe care le poruncește Dumnezeuși de folos atât lor înșiși, cât și altora, dar, pentru că ele nu izvorăsc dintr-o inimă curățită princredință și nici nu sunt făcute într-un mod corect, după Cuvânt, pentru un scop bun - gloria lui Dumnezeu, sunt, ca urmare, păcătoase, nu pot fi plăcute lui Dumnezeu și nu pot câștiga harul Lui pentru om.

Necredincioșii pot face lucruri care să se potrivească cu definiția eticii creștine pe care o dăm noi, acționând potrivit poruncilor lui Dumnezeu.

Faptele celor necredincioși nu sunt cu adevărat morale. Aceste fapte nu pot fi pe placul lui Dumnezeu sau să obțină binecuvântările mântuirii.

A. Motivația corectă

Dacă o lucrare nu este făcută dintr-o motivație corectă, nu este o lucrare pe care Dumnezeu o va recompensa cu binecuvântări.

1. Credința

Numai credincioșii în care locuiește Duhul Sfânt pot face fapte pe care Dumnezeu să le răsplătească și să le binecuvânteze.

Numai cei credincioși au inima curățită prin credință.

Adevărata credință mântuitoare ne motivează să facem fapte bune. Aceasta este credința pe care o au cei credincioși, și numai ei.

2. Dragostea

Faptele noastre bune sunt zadarnice, dacă nu sunt motivate de dragoste.

Faptele și chiar darurile spirituale care produc rod bun nu merită nicio răsplată, dacă nu sunt motivate de dragoste.

Dragostea este o componentă a tuturor legilor pe care Dumnezeu ne cere să le împlinim. Dacă nu acționăm în dragoste, nicio faptă a noastră nu se ridică la înălțimea standardelor Lui.

Dragostea noastră trebuie să se îndrepte atât către Dumnezeu, cât și către aproapele nostru.

Standardul corect

Pentru ca faptele să fie socotite bune, ele trebuie făcute după standardul Cuvântului lui Dumnezeu, adică al revelației Sale.

1. Poruncile

Toate poruncile Scripturii sunt menite să ne călăuzească.

Toți cei ce păcătuiesc sunt vinovați de încălcarea Legii, implicând că orice păcat înseamnă fărădelege. Toate păcatele încalcă Legea lui Dumnezeu.

Procesul aplicării este unul complex. Ascultarea într-o anumită situație poate fi radical diferită de ascultarea într-o altă situație.

2. Întreaga Scriptură

Standardul potrivit presupunem ca omul să se supună întregului text biblic. Scriptura, în ansamblul ei, reprezintă un criteriu pentru fapte bune.

Pavel a insistat asupra faptului că toată Scriptura este bună pentru instruire etică și că toate textele ei reprezintă, pentru noi, standardul moral la care trebuie să ne ridicăm.

3. Revelația generală

Revelația lui Dumnezeu primită prin creație este cunoscută ca revelație generală. Este parte a standardului pentru fapte bune.

Faptele bune trebuie să fie făcute conform Cuvântului lui Dumnezeu, așa cum este descoperit în Lege, în toată Scriptura și în creație.

Scopul corect

Faptele bune pot avea un număr mare de obiective imediate.

În viața creștină, totul trebuie făcut într-un mod în care-l onorează pe Dumnezeu și-I aduce glorie.

Dumnezeu se bucură de faptele care au ca țintă să-I aducă Lui glorie și respinge faptele care nu o iau în considerare, sau chiar sunt împotriva ei.

IV. Procesul triplu

A. Tendințe

Există o mulțime de modalități în care credincioșii încearcă să ia decizii etice în viață, dar, în general, se împart în trei categorii.

- Conștiința creștină și călăuzirea Duhului Sfânt
- Scriptura
- Rezultatul acțiunilor

Deciziile de natură morală pot fi luate în mod corect numai când toate cele trei direcții sunt luate în considerare.

Judecata critică presupune aplicarea Cuvântului lui Dumnezeu la o situație de către o anumită persoană.

B. Perspective

Etica trebuie tratată din perspectiva

- Cuvântului lui Dumnezeu
- Situației
- Persoanei

Lasă ca informațiile aduse de fiecare în parte să le completeze și să le influențeze pe celelalte.

1. Situațională

- Probleme
- Consecințele acțiunilor
- Obiective

2. Normativă

Cuvântul lui Dumnezeu este norma sau standardul pentru procesul etic. Adoptăm perspectiva normativă în etică atunci când apelăm la Biblie pentru a ne spune ce să facem.

3. Existențială

Când abordăm etica punând întrebări specifice persoanelor implicate, folosim o perspectivă existențială.

C. Interdependență

Fiecare perspectivă reprezintă abordarea eticii, din diferite unghiuri.

Dacă nu privim lucrurile în lumina Cuvântului lui Dumnezeu și dacă nu evaluăm impactul situației asupra noastră, ca indivizi, nu o vom înțelege corect.

Dacă nu putem aplica învățăturile Scripturii la situația și la persoana noastră, nu am înțeles, cu adevărat, Biblia.

nu putem înțelege corect persoana dacă nu o analizăm în contextul situației și prin prisma Cuvântului lui Dumnezeu.

V. Concluzie

Deoarece nu suntem perfecți, trebuie să ne folosim de toate cele trei perspective, pentru a obține cât mai multe informații cu putință despre o anumită problemă de natură etică.

Prin utilizarea tuturor celor trei perspective, vom avea la dispoziție un sistem echilibrat, care nu poate fi oferit de o singură perspectivă.

Întrebări recapitulative

1. Cum reușește definiția noastră despre etica creștină să se concentreze asupra lui Dumnezeu și a binecuvântărilor Lui?
2. De ce această abordare tratează mai multe probleme decât alte abordări despre etică?

5. De ce trebuie ca faptele noastre să fie săvârșite în conformitate cu standardul corect, și care este standardul corect al eticii?

6. De ce trebuie ca faptele noastre să aibă un scop corect și care ar trebui să fie scopul nostru?

7. Rezumați criteriile întreprinse pentru fapte bune descrise în această lecție.

8. Care sunt tendințele principale pe care le au diferitele grupări creștine în luarea deciziilor etice?

11. Rezumați modelul biblic pentru luarea deciziilor etice.

Întrebări aplicative

1. Comparați sistemul etic bazat pe faptul că Dumnezeu Însuși este standardul suprem cu alte sisteme etice în care Dumnezeu nu este standardul suprem. Care sunt asemănările dintre ele? Care sunt diferențele?
2. De ce ar trebui să ne gândim la aplicația practică ca fiind o parte a teologiei? Ce pericole există atunci când nu includem aplicația în definiția noastră despre teologie?
3. Explică ideea că toate sentimentele au consecințe morale. Ce pasaje biblice subliniază foarte clar această idee?
4. Descrie cea mai importantă diferență între acțiunile similare ale unui necredincios și ale unui credincios.
5. De ce sunt credința și dragostea criterii pentru motivații corecte? Ce dezvăluie aceste criterii cu privire la ceea ce este Dumnezeu și la valorile Sale?
6. Citiți 2 Timotei 3:16-17. Care sunt unele beneficii la utilizarea întregii Scripturi pentru formarea etică?
7. Pe ce perspectivă vă bazați cel mai frecvent în procesul de luare a deciziilor? Ce avantaje și dezavantaje presupune această preferință în luarea deciziilor etice?
8. Care este lucrul cel mai însemnat pe care l-ați înțeles din acest studiu?

I.